

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 9514100115
Dátum vydania rozhodnutia: 06.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:9514100115.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Martina Bargela, v trestnej veci obžalovaného Ing. Q. X., pre trestný čin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 148c ods. 1, ods. 3 písm. a) zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Tr. zák.) a iné, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave 6. marca 2019, o odvolaní obžalovaného Ing. Q. X. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 23. októbra 2017, sp. zn. PK-2T/27/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 23. októbra 2017, sp. zn. PK - 2T/27/2014

s a z r u š u j e

vo výroku o peňažnom treste, zrušujú sa aj s ním spojené čiastkové výroky vzťahujúce sa k výroku o peňažnom treste.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný Ing. Q. X., nar. XX. augusta XXXX v A., trvale bytom X., B. Z. XXX/XX, ženatý,

o d s u d z u j e

Podľa § 53 ods.1 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Tr. zák.), s prihliadnutím na § 54 ods. 1, 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 1 000,- Eur (slovom: tisíc eur).

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému ustanovuje náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) mesiac.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd Pezinok (ďalej aj len „súd prvého stupňa“ alebo „špecializovaný trestný súd“) rozsudkom z 23. októbra 2017, sp. zn. PK-2T/27/2014, uznal obžalovaného Ing. Q. X. v bode 1/ rozsudku za vinného zo spáchania trestného činu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 148c ods. 1, ods. 3 písm. a/ zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr. zák.“) formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku zo spáchania trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

1/ F., Ing. Q., I.k, Ing. F. a JH. legalizovali nelegálne vyrobené alkoholické nápoje F., X. a C. od roku 2000, L. od roku 2001 a Ing. F. od roku 2002, a to všetci do 04. 05. 2004, v spotrebiteľských baleniach liehu, ktoré boli vyrobené na doposiaľ nezistenom mieste, pričom Ing. Q. ako spoločník a konateľ spoločnosti X., spol. s r. o., I., IČO: XXXXXXXXX zahŕňal za obdobie rokov 2000 až 2004 nákup spotrebiteľských balení liehu do účtovníctva spoločnosti X., spol. s r. o. od dodávateľov spol. MH., s. r. o., U., firmy IU. za roky 2000 a 2001, firmy RT. za roky 2001 a 2002, spol. J. - X., s. r. o., LH. za rok 2002, spol. M., spol. s r. o., J., firmy F. za rok 2003, spol. C., spol. G. za roky 2003 a 2004, ktoré slúžili na zlegalizovanie nelegálne vyrobených alkoholických nápojov, hoci vedel, že tieto firmy spotrebiteľské balenia liehu pre spoločnosť PQ.. s r. o. nikdy nedodávali, pričom účtovaný tovar pochádzal z doposiaľ nezistených nelegálne vyrobených zdrojov. Tento nelegálne vyrobený alkohol následne odpredával cez účtovné doklady spoločnosti N., IČO: XXXXXXXXX, ktorej bol spoločníkom a zároveň konateľom MVDr. P., ktorý si zároveň v roku 2002 a v roku 2003 do účtovníctva spoločnosti N., s. r. o. zahŕňal účtovné doklady aj od fiktívnych dodávateľov spotrebiteľských balení liehu, a to od firmy Ing. MD. a spol. N. napriek tomu, že uvedené firmy mu spotrebiteľské balenia liehu nedodávali. Následne nelegálne vyrobené spotrebiteľské balenia liehu MVDr. JW. odpredával spol. BP., IČO: XXXXXXXXX, kde spoločníkom a konateľom bol JH. a táto firma ich dodávala do siete hypermarketov, veľkoskladov a ďalším menším odberateľom.

Ing. Q. a MVDr. P. zároveň zabezpečovali legalizáciu nelegálne vyrobených alkoholických nápojov dodávaných v spotrebiteľských baleniach liehu aj tým, že v spol. N. sa podieľali na výrobe niektorých fiktívnych účtovných dokladov, faktúr výdavkových a príjmových pokladničných dokladov, dodacích listov od firiem/spoločností F., IU., N., s. r. o. K., Ing. F., M., RT., D., J., CI., pričom I. takéto fiktívne firmy, ktoré ako prvé mali dodávať alkoholické nápoje v spotrebiteľských baleniach liehu spoločnosti X. a spoločnosti N., s. r. o. zabezpečoval.

Ing. F. ako majiteľ firmy Ing. F., IČO: XXXXXXXXX, si zahŕňal do účtovníctva uvedenej firmy za účtovné obdobie rokov 2002 a 2003 nákup spotrebiteľských balení liehovín od fiktívneho dodávateľa spol. M., IČO: XXXXXXXXX hoci vedel, že táto spoločnosť spotrebiteľské balenia liehovín pre firmu I. nikdy nedodávala, keď tieto alkoholické nápoje pochádzali z doposiaľ nezistených, nelegálne vyrobených zdrojov. Tento nelegálne vyrobený tovar následne odpredával prostredníctvom účtovných dokladov v spoločnosti N., IČO: XXXXXXXXX. Účtovne teda zakrýval nelegálne vyrobené alkoholické nápoje a fiktívnu dodávku týchto alkoholických nápojov účtovnými dokladmi firmy I..

P. ako spoločník a konateľ spol. B. XX, IČO: XXXXXXXXX tieto nelegálne vyrobené alkoholické nápoje, o čom mal vedomosť zasa nakupoval od spol. N., IČO: XXXXXXXXX, u ktorej boli dňa 04. 05. 2004 pri prehliadkach nebytových priestorov zaistené spotrebiteľské balenia liehu v počte 4690 ks, z ktorých 2764 ks malo falošné ochranné pásky na označenie spotrebiteľských balení liehu. Potom ich odpredával do siete hypermarketov, veľkoskladov a ďalším menším odberateľom.

Obvinení tak porušili ustanovenia § 10 ods. 3, ods. 8 zákona č. 105/2004 Z. z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z. z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z. z. v znení neskorších právnych predpisov a svojím konaním získali neoprávnený prospech prostredníctvom spol. X. v rokoch 2000 až 2004 v rozsahu najmenej 133 790 450,- Sk (4 441 029,34 €), prostredníctvom spol. N. v rokoch 2001 až 2004 v rozsahu najmenej 187 047 393,94 Sk (6 208 836,02 €), prostredníctvom spol. B. v rokoch 2001 až 2003 v rozsahu najmenej 115 569 033,43 Sk (3 836 189,12 €) a prostredníctvom firmy Ing. F. v rokoch 2002 až 2003 v rozsahu najmenej 49 680

583,25 Sk (1 649 093,25 €).

2/ Ing. Q. ako konateľ spoločnosti X., IČO: XXXXXXXXX, podaním mesačných daňových priznaní k DPH za rok 2001 na Daňovom úrade Zvolen, a to:

dňa 16. 02. 2001 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie január 2001, do ktorého boli zahrnuté aj

faktúra dodávateľa K., IČO XXXXXXXXX č. XXX-XX/H.E. zo dňa 22. 01. 2001 na celkovú sumu 66 124,80 Sk z toho DPH v sume 12 364,80 Sk,

faktúra dodávateľa Q., IČO XXXXXXXXX č. XX-XX/XX zo dňa 04. 01. 2001 na celkovú sumu 636 982,60 Sk z toho DPH v sume 119 110,60 Sk,

faktúra dodávateľa F., IČO XXXXXXXXX č. XXX-XX/XX zo dňa 17. 01. 2001 na celkovú sumu 614 488,40 Sk z toho DPH v sume 114 904,40 Sk,

dňa 12. 03. 2001 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie február 2001, do ktorého bola zahrnutá aj faktúra dodávateľa F., IČO XXXXXXXXX č. XX-XX/XX zo dňa 01. 02. 2001 na celkovú sumu 764 223,20 Sk z toho DPH v sume 142 903,52 Sk,

dňa 17. 04. 2001 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie marec 2001, do ktorého bola zahrnutá aj faktúra dodávateľa K., IČO XXXXXXXXX č. XXX-XX/XX zo dňa 11. 03. 2001 na celkovú sumu 616 456,- Sk z toho DPH v sume 115 272,30 Sk,

dňa 14. 05. 2001 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie apríl 2001, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa K., IČO XXXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 02. 04. 2001 na celkovú sumu 788 626,- Sk z toho DPH v sume 147 466,70 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 02. 04. 2001 na celkovú sumu 79 212,- Sk z toho DPH v sume 14 812,- Sk,

dňa 14. 06. 2001 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie máj 2001, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa TH., IČO XXXXXXXXX,

č. XXX-XX/XX zo dňa 28. 05. 2001 na celkovú sumu 43 886,- Sk z toho DPH v sume 8 206,40 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 03. 05. 2001 na celkovú sumu 999 082,- Sk z toho DPH v sume 186 820,30 Sk,

dňa 11. 07. 2001 podaním riadneho daňového priznania k DPH za jún 2001, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa TH., IČO XXXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 01. 06. 2001 na celkovú sumu 747 899,10 Sk z toho DPH v sume 139 851,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 22. 06. 2001 na celkovú sumu 474 108,50 Sk z toho DPH v sume 88 654,50 Sk,

dňa 14. 08. 2001 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie júl 2001, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa K., IČO XXXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 03. 07. 2001 na celkovú sumu 625 587,90 Sk z toho DPH v sume 116 979,90 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 04. 07. 2001 na celkovú sumu 625 587,90 Sk z toho DPH v sume 116 979,90 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 06. 07. 2001 na celkovú sumu 620 431,70 Sk z toho DPH v sume 116 015,70 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 06. 07. 2001 na celkovú sumu 618 503,10 Sk z toho DPH v sume 115 655,10 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 07. 07. 2001 na celkovú sumu 618 503,10 Sk z toho DPH v sume 115 655,10 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 09. 07. 2001 na celkovú sumu 618 503,10 Sk z toho DPH v sume 115 655,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 10. 07. 2001 na celkovú sumu 618 503,10 Sk z toho DPH v sume 115 655,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 18. 07. 2001 na celkovú sumu 597 005,10 Sk z toho DPH v sume 111 635,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 23. 07. 2001 na celkovú sumu 595 123,20 Sk z toho DPH v sume 111 283,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 07. 2001 na celkovú sumu 595 123,20 Sk z toho DPH v sume 111 283,20

Sk,

dňa 13. 09. 2001 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie august 2001, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa TH., IČO XXXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 01. 08. 2001 na celkovú sumu 461 488,70 Sk z toho DPH v sume 86 294,70 Sk,

č. XX-XX/XX/X zo dňa 01. 08. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 02. 08. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 10. 08. 2001 na celkovú sumu 625 587,90 Sk z toho DPH v sume 116 979,90 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 08. 2001 na celkovú sumu 595 123,20 Sk z toho DPH v sume 111 283,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 08. 2001 na celkovú sumu 486 061,60 Sk z toho DPH v sume 90 889,60 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 21. 08. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118.702,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 22. 08. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 27. 08. 2001 na celkovú sumu 688 146,70 Sk z toho DPH v sume 128 677,90 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 28. 08. 2001 na celkovú sumu 688 146,70 Sk z toho DPH v sume 128 677,90 Sk,

dňa 10. 10. 2001 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie september 2001, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa K., IČO XXXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 03. 09. 2001 na celkovú sumu 445 407,60 Sk z toho DPH v sume 83 287,60 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 03. 09. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 04. 09. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 05. 09. 2001 na celkovú sumu 618 503,10 Sk z toho DPH v sume 115 655,10 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 06. 09. 2001 na celkovú sumu 618 503,10 Sk z toho DPH v sume 115 655,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 12. 09. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 09. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 14. 09. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 17. 09. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 17. 09. 2001 na celkovú sumu 222 000,30 Sk z toho DPH v sume 41 512,30 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 17. 09. 2001 na celkovú sumu 815 814,80 Sk z toho DPH v sume 152 550,80 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 18. 09. 2001 na celkovú sumu 674 473,- Sk z toho DPH v sume 126 121,- Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 18. 09. 2001 na celkovú sumu 815 814,80 Sk z toho DPH v sume 152 550,80 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 09. 2001 na celkovú sumu 618 503,10 Sk z toho DPH v sume 115 655,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 09. 2001 na celkovú sumu 815 814,80 Sk z toho DPH v sume 152 550,80 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 26. 09. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 27. 09. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,
dňa 12. 11. 2001 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie október 2001, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa K.,
č. XX-XX/XX zo dňa 01. 10. 2001 na celkovú sumu 401 093,20 Sk z toho DPH v sume 75 001,20 Sk,
č. XX-XX/XX zo dňa 03. 10. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,
č. XX-XX/XX zo dňa 04. 10. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,
č. XX-XX/XX zo dňa 05. 10. 2001 na celkovú sumu 501 596,50 Sk z toho DPH v sume 93 794,50 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 10. 10. 2001 na celkovú sumu 655 107,90 Sk z toho DPH v sume 122 499,90 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 11. 10. 2001 na celkovú sumu 533 627,20 Sk z toho DPH v sume 99 784,- Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 18. 10. 2001 na celkovú sumu 524 478,- Sk z toho DPH v sume 122 199,60 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 10. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 23. 10. 2001 na celkovú sumu 667 293,70 Sk z toho DPH v sume 124 778,50 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 10. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 10. 2001 na celkovú sumu 380 083,80 Sk z toho DPH v sume 71 072,60 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 25. 10. 2001 na celkovú sumu 640 775,90 Sk z toho DPH v sume 119 819,90 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 26. 10. 2001 na celkovú sumu 674 473,- Sk z toho DPH v sume 126 121,- Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 29. 10. 2001 na celkovú sumu 625 587,90 Sk z toho DPH v sume 116 979,90 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 29. 10. 2001 na celkovú sumu 717 646,- Sk z toho DPH v sume 134 194,- Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 30. 10. 2001 na celkovú sumu 757 365,20 Sk z toho DPH v sume 141 621,20 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 30. 10. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 30. 10. 2001 na celkovú sumu 1 025 790,50 Sk z toho DPH v sume 191 814,50 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 30. 10. 2001 na celkovú sumu 667 293,70 Sk z toho DPH v sume 124 778,50 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 30. 10. 2001 na celkovú sumu 637 065,20 Sk z toho DPH v sume 119 126,- Sk,
č. XXX-XXX/XX zo dňa 30. 10. 2001 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 30. 10. 2001 na celkovú sumu 637 065,20 Sk z toho DPH v sume 119 126,- Sk,
dňa 12. 12. 2001 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie november 2001, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa TH., IČO XXXXXXXXX,
č. XX-XX/XX zo dňa 02. 11. 2001 na celkovú sumu 722 913,40 Sk z toho DPH v sume 135 179,- Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 11. 2001 na celkovú sumu 714 318,60 Sk z toho DPH v sume 133 571,80 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 14. 11. 2001 na celkovú sumu 736 370,50 Sk z toho DPH v sume 137 695,30 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 15. 11. 2001 na celkovú sumu 662 554,80 Sk z toho DPH v sume 123 892,40

Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 16. 11. 2001 na celkovú sumu 366 048,- Sk z toho DPH v sume 68 448,- Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 11. 2001 na celkovú sumu 834 892,10 Sk z toho DPH v sume 156 118,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 21. 11. 2001 na celkovú sumu 625 587,90 Sk z toho DPH v sume 116 979,90 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 22. 11. 2001 na celkovú sumu 736 966,30 Sk z toho DPH v sume 137 806,70 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 23. 11. 2001 na celkovú sumu 412 335,40 Sk z toho DPH v sume 77 103,40 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 26. 11. 2001 na celkovú sumu 563 572,30 Sk z toho DPH v sume 105 383,50 Sk,

č. XXX-XX/XL zo dňa 27. 11. 2001 na celkovú sumu 114 641,50 Sk z toho DPH v sume 21 437,10 Sk,

dňa 21. 01. 2002 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie december 2001, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa K., IČO XXXXXXXXX,

č. XX-XX/H. zo dňa 03. 12. 2001 na celkovú sumu 640 229,80 Sk z toho DPH v sume 119 717,80 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 04. 12. 2001 na celkovú sumu 595 123,20 Sk z toho DPH v sume 111 283,20 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 05. 12. 2001 na celkovú sumu 695 774,60 Sk z toho DPH v sume 130 104,20 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 06. 12. 2001 na celkovú sumu 738 750,80 Sk z toho DPH v sume 138 140,40 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 07. 12. 2001 na celkovú sumu 716 698,40 Sk z toho DPH v sume 134 016,80 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 07. 12. 2001 na celkovú sumu 755 239,70 Sk z toho DPH v sume 141 223,70 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 10. 12. 2001 na celkovú sumu 733 385,60 Sk z toho DPH v sume 137 137,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 11. 12. 2001 na celkovú sumu 595 123,20 Sk z toho DPH v sume 111 283,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 11. 12. 2001 na celkovú sumu 755 948,20 Sk z toho DPH v sume 141 356,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 12. 12. 2001 na celkovú sumu 625 587,90 Sk z toho DPH v sume 116 979,90 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 12. 2001 na celkovú sumu 814 752,- Sk z toho DPH v sume 152 352,- Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 14. 12. 2001 na celkovú sumu 652 077,20 Sk z toho DPH v sume 121 933,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 14. 12. 2001 na celkovú sumu 595 123,20 Sk z toho DPH v sume 111 283,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 14. 12. 2001 na celkovú sumu 597 248,70 Sk z toho DPH v sume 111 680,70 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 14. 12. 2001 na celkovú sumu 943 230,50 Sk z toho DPH v sume 176 376,50 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 17. 12. 2001 na celkovú sumu 668 332,80 Sk z toho DPH v sume 124 972,80 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 17. 12. 2001 na celkovú sumu 756 398,90 Sk z toho DPH v sume 141 440,50 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 18. 12. 2001 na celkovú sumu 629 248,40 Sk z toho DPH v sume 117 664,40 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 18. 12. 2001 na celkovú sumu 595 123,20 Sk z toho DPH v sume 111 283,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 12. 2001 na celkovú sumu 597 248,70 Sk z toho DPH v sume 111 680,70 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 12. 2001 na celkovú sumu 595 123,20 Sk z toho DPH v sume 111 283,20 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 12. 2001 na celkovú sumu 597 248,70 Sk z toho DPH v sume 111 680,70 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 12. 2001 na celkovú sumu 595 123,20 Sk z toho DPH v sume 111 283,20 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 12. 2001 na celkovú sumu 618 503,10 Sk z toho DPH v sume 115 655,10 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 12. 2001 na celkovú sumu 618 503,10 Sk z toho DPH v sume 115 655,10 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 12. 2001 na celkovú sumu 625 587,90 Sk z toho DPH v sume 116 979,90 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 12. 2001 na celkovú sumu 625 587,90 Sk z toho DPH v sume 116 979,90 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 12. 2001 na celkovú sumu 730 308,10 Sk z toho DPH v sume 136 561,70 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 12. 2001 na celkovú sumu 595 123,20 Sk z toho DPH v sume 111 283,20 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 21. 12. 2001 na celkovú sumu 733 701,90 Sk z toho DPH v sume 137 196,30 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 21. 12. 2001 na celkovú sumu 912 522,30 Sk z toho DPH v sume 170 634,30 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 21. 12. 2001 na celkovú sumu 872 847,40 Sk z toho DPH v sume 163 215,40 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 21. 12. 2001 na celkovú sumu 625 587,90 Sk z toho DPH v sume 116 979,90 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 21. 12. 2001 na celkovú sumu 680 407,50 Sk z toho DPH v sume 127 230,70 Sk,
a podaním mesačných daňových priznaní k DPH za rok 2002 na Daňovom úrade Zvolen, a to
dňa 15. 02. 2002 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie január 2002, do ktorého boli
zahrnuté aj faktúry dodávateľa K., IČO XXXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 02. 01. 2002 na celkovú sumu 534 129,- Sk z toho DPH v sume 99 877,80 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 11. 01. 2002 na celkovú sumu 676 881,80 Sk z toho DPH v sume 126 571,40 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 11. 01. 2002 na celkovú sumu 676 881,80 Sk z toho DPH v sume 126 571,40 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 14. 01. 2002 na celkovú sumu 340 438,50 Sk z toho DPH v sume 63 659,30 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 16. 01. 2002 na celkovú sumu 538 247,- Sk z toho DPH v sume 100 647,80 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 22. 01. 2002 na celkovú sumu 936 551,60 Sk z toho DPH v sume 175 127,60 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 22. 01. 2002 na celkovú sumu 557 432,10 Sk z toho DPH v sume 104 235,30 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 23. 01. 2002 na celkovú sumu 990 514,10 Sk z toho DPH v sume 185 218,10 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 23. 01. 2002 na celkovú sumu 479 597,70 Sk z toho DPH v sume 89 680,90 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 30. 01. 2002 na celkovú sumu 519.457,60 Sk z toho DPH v sume 97.134,40 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 30. 01. 2002 na celkovú sumu 622 557,20 Sk z toho DPH v sume 116 413,20 Sk,
dňa 11. 03. 2002 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie február 2002, do ktorého boli

zahrnuté aj faktúry dodávateľa K., IČO XXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 04. 02. 2002 na celkovú sumu 858 677,80 Sk z toho DPH v sume 160 565,80 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 07. 02. 2002 na celkovú sumu 627 004,80 Sk z toho DPH v sume 117 244,80 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 07. 02. 2002 na celkovú sumu 499 903,50 Sk z toho DPH v sume 93 477,90 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 11. 02. 2002 na celkovú sumu 836 006,40 Sk z toho DPH v sume 156 326,40 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 14. 02. 2002 na celkovú sumu 566 935,60 Sk z toho DPH v sume 106 012,40 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 14. 02. 2002 na celkovú sumu 595 123,20 Sk z toho DPH v sume 111 283,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 18. 02. 2002 na celkovú sumu 296 435,90 Sk z toho DPH v sume 55 431,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 02. 2002 na celkovú sumu 800 110,10 Sk z toho DPH v sume 149 614,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 02. 2002 na celkovú sumu 716 335,30 Sk z toho DPH v sume 133 948,90 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 25. 02. 2002 na celkovú sumu 396 748,80 Sk z toho DPH v sume 74 188,80 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 25. 02. 2002 na celkovú sumu 622 281,60 Sk z toho DPH v sume 116 361,60 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 26. 02. 2002 na celkovú sumu 945 895,60 Sk z toho DPH v sume 176 874,80 Sk,

dňa 16. 04. 2002 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie marec 2002, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa K., IČO XXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 04. 03. 2002 na celkovú sumu 205 397,20 Sk z toho DPH v sume 38 407,60 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 04. 03. 2002 na celkovú sumu 634 798,10 Sk z toho DPH v sume 118 702,10 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 04. 03. 2002 na celkovú sumu 589 455,40 Sk z toho DPH v sume 110 223,40 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 05. 03. 2002 na celkovú sumu 674 473,- Sk z toho DPH v sume 126 121,- Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 07. 03. 2002 na celkovú sumu 240 552,60 Sk z toho DPH v sume 44 981,40 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 08. 03. 2002 na celkovú sumu 434 447,80 Sk z toho DPH v sume 81 238,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 03. 2002 na celkovú sumu 649 676,20 Sk z toho DPH v sume 121 484,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 03. 2002 na celkovú sumu 674 473,- Sk z toho DPH v sume 126 121,- Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 15. 03. 2002 na celkovú sumu 721 586,90 Sk z toho DPH v sume 134 930,90 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 14. 03. 2002 na celkovú sumu 204 986,90 Sk z toho DPH v sume 38 330,90 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 15. 03. 2002 na celkovú sumu 357 074,- Sk z toho DPH v sume 66 770,- Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 15. 03. 2002 na celkovú sumu 398 222,90 Sk z toho DPH v sume 74 464,50 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 16. 03. 2002 na celkovú sumu 833 172,50 Sk z toho DPH v sume 155 796,50 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 18. 03. 2002 na celkovú sumu 662 598,10 Sk z toho DPH v sume 123.900,50 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 21. 03. 2002 na celkovú sumu 802 944,- Sk z toho DPH v sume 150.144,- Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 22. 03. 2002 na celkovú sumu 802.944,- Sk z toho DPH v sume 150.144,- Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 22. 03. 2002 na celkovú sumu 476.787,40 Sk z toho DPH v sume 89 155,40 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 25. 03. 2002 na celkovú sumu 753 822,80 Sk z toho DPH v sume 140 958,80

Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 27. 03. 2002 na celkovú sumu 638 194,90 Sk z toho DPH v sume 119 337,30 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 27. 03. 2002 na celkovú sumu 674 473,- Sk z toho DPH v sume 126 121,- Sk, dňa 13. 05. 2002 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie apríl 2002, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa K., IČO XXXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 02. 04. 2002 na celkovú sumu 318 429,30 Sk z toho DPH v sume 59 543,70 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 02. 04. 2002 na celkovú sumu 783 756,- Sk z toho DPH v sume 146 556,- Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 02. 04. 2002 na celkovú sumu 916 773,20 Sk z toho DPH v sume 171 429,20 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 03. 04. 2002 na celkovú sumu 756 184,40 Sk z toho DPH v sume 141 400,40 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 05. 04. 2002 na celkovú sumu 793 497,60 Sk z toho DPH v sume 148 377,60 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 05. 04. 2002 na celkovú sumu 399 110,40 Sk z toho DPH v sume 74 630,40 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 05. 04. 2002 na celkovú sumu 607 349,40 Sk z toho DPH v sume 113 569,40 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 15. 04. 2002 na celkovú sumu 502 312,40 Sk z toho DPH v sume 93 928,40 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 15. 04. 2002 na celkovú sumu 793 497,60 Sk z toho DPH v sume 148 377,60 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 17. 04. 2002 na celkovú sumu 627 359,10 Sk z toho DPH v sume 117 311,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 17. 04. 2002 na celkovú sumu 399 110,40 Sk z toho DPH v sume 74 630,40 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 17. 04. 2002 na celkovú sumu 918 072,- Sk z toho DPH v sume 171 672,- Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 04. 2002 na celkovú sumu 676 126,10 Sk z toho DPH v sume 126 430,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 04. 2002 na celkovú sumu 634 906,40 Sk z toho DPH v sume 118 722,40 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 26. 04. 2002 na celkovú sumu 751 953,20 Sk z toho DPH v sume 140 609,20 Sk,

dňa 14. 06. 2002 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie máj 2002, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa K., IČO XXXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 02. 05. 2002 na celkovú sumu 381 398,40 Sk z toho DPH v sume 71 318,40 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 02. 05. 2002 na celkovú sumu 763 269,20 Sk z toho DPH v sume 142 725,20 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 02. 05. 2002 na celkovú sumu 417 530,90 Sk z toho DPH v sume 78 074,90 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 03. 05. 2002 na celkovú sumu 782 162,- Sk z toho DPH v sume 146 258,- Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 07. 05. 2002 na celkovú sumu 48 260,30 Sk z toho DPH v sume 9 024,30 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 09. 05. 2002 na celkovú sumu 680 613,20 Sk z toho DPH v sume 127 269,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 09. 05. 2002 na celkovú sumu 733 040,70 Sk z toho DPH v sume 137 072,70 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 09. 05. 2002 na celkovú sumu 733 040,70 Sk z toho DPH v sume 137 072,70 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 09. 05. 2002 na celkovú sumu 733 040,70 Sk z toho DPH v sume 137 072,70 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 05. 2002 na celkovú sumu 780 040,50 Sk z toho DPH v sume 145 861,30 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 16. 05. 2002 na celkovú sumu 798 220,80 Sk z toho DPH v sume 149 260,80 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 16. 05. 2002 na celkovú sumu 277 724,20 Sk z toho DPH v sume 51 932,20 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 05. 2002 na celkovú sumu 661 211,10 Sk z toho DPH v sume 123 641,10 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 05. 2002 na celkovú sumu 595 123,20 Sk z toho DPH v sume 111 283,20 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 21. 05. 2002 na celkovú sumu 937 319,10 Sk z toho DPH v sume 175 271,10 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 05. 2002 na celkovú sumu 643 223,60 Sk z toho DPH v sume 120 277,60 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 22. 05. 2002 na celkovú sumu 577 411,20 Sk z toho DPH v sume 107 971,20 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 22. 05. 2002 na celkovú sumu 880 994,90 Sk z toho DPH v sume 164 738,90 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 05. 2002 na celkovú sumu 562 285,20 Sk z toho DPH v sume 105 142,80 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 05. 2002 na celkovú sumu 431 464,40 Sk z toho DPH v sume 80 680,40 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 05. 2002 na celkovú sumu 623 093,40 Sk z toho DPH v sume 116 513,40 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 05. 2002 na celkovú sumu 568 484,40 Sk z toho DPH v sume 106 302,- Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 27. 05. 2002 na celkovú sumu 568 484,40 Sk z toho DPH v sume 106 302,- Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 28. 05. 2002 na celkovú sumu 399 110,40 Sk z toho DPH v sume 74 630,40 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 28. 05. 2002 na celkovú sumu 793 497,60 Sk z toho DPH v sume 148 377,60 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 28. 05. 2002 na celkovú sumu 385 523,90 Sk z toho DPH v sume 72 089,90 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 28. 05. 2002 na celkovú sumu 751 564,50 Sk z toho DPH v sume 140 536,50 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 29. 05. 2002 na celkovú sumu 543 404,20 Sk z toho DPH v sume 101 612,20 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 29. 05. 2002 na celkovú sumu 619 920,- Sk z toho DPH v sume 115 920,- Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 30. 05. 2002 na celkovú sumu 79 467,90 Sk z toho DPH v sume 14 859,90 Sk,
dňa 17. 07. 2002 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie jún 2002, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa K., IČO XXXXXXXX,
č. XX-XX/XX zo dňa 03. 06. 2002 na celkovú sumu 616 377,60 Sk z toho DPH v sume 115 257,60 Sk,
č. XX-XX/XX zo dňa 05. 06. 2002 na celkovú sumu 696 672,- Sk z toho DPH v sume 130 272,- Sk,
č. XX-XX/XX zo dňa 06. 06. 2002 na celkovú sumu 761 247,- Sk z toho DPH v sume 142.347,- Sk,
č. XX-XX/XX zo dňa 06. 06. 2002 na celkovú sumu 116 072,70 Sk z toho DPH v sume 21 704,70 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 12. 06. 2002 na celkovú sumu 875 673,20 Sk z toho DPH v sume 163 743,80 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 12. 06. 2002 na celkovú sumu 544 585,- Sk z toho DPH v sume 101 833,- Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 06. 2002 na celkovú sumu 875 673,20 Sk z toho DPH v sume 163 743,80 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 06. 2002 na celkovú sumu 601 263,40 Sk z toho DPH v sume 112 431,40 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 14. 06. 2002 na celkovú sumu 349 398,80 Sk z toho DPH v sume 65 334,80 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 06. 2002 na celkovú sumu 397 929,60 Sk z toho DPH v sume 74 409,60

Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 06. 2002 na celkovú sumu 733 040,70 Sk z toho DPH v sume 137 072,70 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 06. 2002 na celkovú sumu 633 204,- Sk z toho DPH v sume 118 404,- Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 20. 06. 2002 na celkovú sumu 627 004,80 Sk z toho DPH v sume 117 244,80 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 21. 06. 2002 na celkovú sumu 256 233,60 Sk z toho DPH v sume 47 913,60 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 06. 2002 na celkovú sumu 737 099,70 Sk z toho DPH v sume 137 831,70 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 25. 06. 2002 na celkovú sumu 621 263,20 Sk z toho DPH v sume 116 171,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 26. 06. 2002 na celkovú sumu 566 385,50 Sk z toho DPH v sume 105 909,50 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 28. 06. 2002 na celkovú sumu 388 616,10 Sk z toho DPH v sume 72 668,10 Sk,

dňa 12. 08. 2002 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie júl 2002, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa K., IČO XXXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 02. 07. 2002 na celkovú sumu 511 744,- Sk z toho DPH v sume 95 692,- Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 04. 07. 2002 na celkovú sumu 941 953,70 Sk z toho DPH v sume 176 137,70 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 04. 07. 2002 na celkovú sumu 380 808,- Sk z toho DPH v sume 71 208,- Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 08. 07. 2002 na celkovú sumu 446 726,20 Sk z toho DPH v sume 83 534,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 11. 07. 2002 na celkovú sumu 600 200,70 Sk z toho DPH v sume 112 232,70 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 12. 07. 2002 na celkovú sumu 521 533,60 Sk z toho DPH v sume 97 522,60 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 17. 07. 2002 na celkovú sumu 584 141,80 Sk z toho DPH v sume 109 229,80 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 18. 07. 2002 na celkovú sumu 583 211,90 Sk z toho DPH v sume 109 055,90 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 07. 2002 na celkovú sumu 679 993,20 Sk z toho DPH v sume 127 153,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 07. 2002 na celkovú sumu 872 429,70 Sk z toho DPH v sume 163 137,30 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 07. 2002 na celkovú sumu 928 020,30 Sk z toho DPH v sume 173 532,30 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 29. 07. 2002 na celkovú sumu 326 269,80 Sk z toho DPH v sume 61 009,80 Sk,

dňa 12. 09. 2002 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie august 2002, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa K., IČO XXXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 01. 08. 2002 na celkovú sumu 643 609,80 Sk z toho DPH v sume 120 349,80 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 01. 08. 2002 na celkovú sumu 935 680,70 Sk z toho DPH v sume 174 964,70 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 05. 08. 2002 na celkovú sumu 846 353,20 Sk z toho DPH v sume 158 261,20 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 06. 08. 2002 na celkovú sumu 194 238,70 Sk z toho DPH v sume 36 321,10 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 08. 2002 na celkovú sumu 613 499,40 Sk z toho DPH v sume 114 719,40 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 08. 2002 na celkovú sumu 568 333,80 Sk z toho DPH v sume 106 273,80 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 13. 08. 2002 na celkovú sumu 45 756,- Sk z toho DPH v sume 8 556,- Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 14. 08. 2002 na celkovú sumu 610 990,20 Sk z toho DPH v sume 114 250,20 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 14. 08. 2002 na celkovú sumu 627 735,50 Sk z toho DPH v sume 117 381,50 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 16. 08. 2002 na celkovú sumu 568 333,80 Sk z toho DPH v sume 106 273,80 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 16. 08. 2002 na celkovú sumu 219 628,80 Sk z toho DPH v sume 41 068,80 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 16. 08. 2002 na celkovú sumu 651 137,40 Sk z toho DPH v sume 121 757,40 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 08. 2002 na celkovú sumu 766 191,60 Sk z toho DPH v sume 143 271,60 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 26. 08. 2002 na celkovú sumu 598 444,20 Sk z toho DPH v sume 111 904,20 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 26. 08. 2002 na celkovú sumu 642 370,- Sk z toho DPH v sume 120 118,- Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 28. 08. 2002 na celkovú sumu 807 472,40 Sk z toho DPH v sume 150 990,80 Sk,
dňa 17. 10. 2002 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie september 2002, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa D., IČO XX XXX XXX,
č. XX-XX/XX zo dňa 02. 09. 2002 na celkovú sumu 613 499,40 Sk z toho DPH v sume 114 719,40 Sk,
č. XX-XX/XX zo dňa 02. 09. 2002 na celkovú sumu 552 525,90 Sk z toho DPH v sume 103 317,90 Sk,
č. XX-XX/XX zo dňa 02. 09. 2002 na celkovú sumu 306 963,80 Sk z toho DPH v sume 57 399,80 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 02. 09. 2002 na celkovú sumu 483 884,50 Sk z toho DPH v sume 90 482,50 Sk,
č. XX-XX/XX zo dňa 03. 09. 2002 na celkovú sumu 613 499,40 Sk z toho DPH v sume 114 719,40 Sk,
č. XX-XX/XX zo dňa 03. 09. 2002 na celkovú sumu 568 333,80 Sk z toho DPH v sume 106 273,80 Sk,
č. XX-XX/XX zo dňa 09. 09. 2002 na celkovú sumu 671 284,80 Sk z toho DPH v sume 125 524,80 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 09. 09. 2002 na celkovú sumu 860 550,80 Sk z toho DPH v sume 160 916,- Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 11. 09. 2002 na celkovú sumu 568 333,80 Sk z toho DPH v sume 106 273,80 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 11. 09. 2002 na celkovú sumu 598 444,20 Sk z toho DPH v sume 111 904,20 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 16. 09. 2002 na celkovú sumu 553 042,50 Sk z toho DPH v sume 103 414,50 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 16. 09. 2002 na celkovú sumu 564 319,10 Sk z toho DPH v sume 105 523,10 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 17. 09. 2002 na celkovú sumu 542 518,60 Sk z toho DPH v sume 101 446,60 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 19. 09. 2002 na celkovú sumu 336 247,60 Sk z toho DPH v sume 62 875,60 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 09. 2002 na celkovú sumu 568 333,80 Sk z toho DPH v sume 106 273,80 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 09. 2002 na celkovú sumu 613 499,40 Sk z toho DPH v sume 114 719,40 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 24. 09. 2002 na celkovú sumu 510 105,60 Sk z toho DPH v sume 95 385,60 Sk,
č. XXX-XX/XX zo dňa 25. 09. 2002 na celkovú sumu 613 499,40 Sk z toho DPH v sume 114 719,40 Sk

Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 25. 09. 2002 na celkovú sumu 598 444,20 Sk z toho DPH v sume 111 904,20 Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 26. 09. 2002 na celkovú sumu 483 272,- Sk z toho DPH v sume 90 368,- Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 30. 09. 2002 na celkovú sumu 80 530,60 Sk z toho DPH v sume 15 058,60 Sk, dňa 11. 11. 2002 podaním riadneho daňového priznania k DPH za obdobie október 2002, do ktorého boli zahrnuté aj faktúry dodávateľa D., IČO XX XXX XXX,

č. XXX-XX/XX zo dňa 07. 10. 2002 na celkovú sumu 263 038,- Sk z toho DPH v sume 49 186,- Sk,

č. XXX-XX/XX zo dňa 22. 10. 2002 na celkovú sumu 76 752,- Sk z toho DPH v sume 14 352,- Sk a faktúry dodávateľa J., IČO XXXXXXXXX,

č. XX-XX/XX zo dňa 01. 10. 2002 na celkovú sumu 844 118,50 Sk z toho DPH v sume 157 843,30 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 01. 10. 2002 na celkovú sumu 623 536,20 Sk z toho DPH v sume 116 596,20 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 03. 10. 2002 na celkovú sumu 932 241,60 Sk z toho DPH v sume 174 321,60 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 03. 10. 2002 na celkovú sumu 715 697,70 Sk z toho DPH v sume 133 829,70 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 03. 10. 2002 na celkovú sumu 626 045,40 Sk z toho DPH v sume 117 065,40 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 04. 10. 2002 na celkovú sumu 408 999,60 Sk z toho DPH v sume 76 479,60 Sk,

č. XX-XX/XX zo dňa 04. 10. 2002 na celkovú sumu 568 333,80 Sk z toho DPH v sume 106 273,80 Sk,

hoci firmy K., IČO XXXXXXXXX, Q., IČO XXXXXXXXX, F., IČO XXXXXXXXX, D., IČO XX XXX XXX a J., IČO XXXXXXXXX alkoholické nápoje spoločnosti X. nikdy nedodávali a boli použité len na zlegalizovanie nelegálne vyrobených alkoholických nápojov, pričom väčšina z dodávateľských firiem nebola platiteľom DPH, si za spoločnosť X. neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie (odpočet) dane z pridanej hodnoty na vstupe za rok 2001 vo výške 449 229,52 € (13 533 488,60 Sk) a za rok 2002 v úhrnnej výške 603 115,15 € (18 169 447,10 Sk) a znížil príjmovú časť Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky reprezentovaného Ministerstvom financií SR v rozsahu najmenej 1 052 344,68 € (31 702 935,70 Sk)

Za to bol obžalovanému Ing. Q. podľa § 148a ods. 4 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28. 11. 2012, č. 428/2012 Z. z. a s použitím § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 59 ods. 1 Tr. zák., súd mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 54 ods. 1 Tr. zák., súd mu uložil aj peňažný trest vo výmere 12.000,00,- Eur (slovom: dvanásťtisíc eur).

Podľa § 53 ods. 4 Tr. zák. súd určil, že peňažný trest bude zaplatený v dvanástich mesačných splátkach, každá vo výške 1000,- Eur (slovom: tisíc eur), vždy najneskôr do posledného dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, tak, aby celý peňažný trest bol zaplatený do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák., súd obžalovanému ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody na 12 (dvanásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku a všetkým v ňom obsiahnutým výrokom, teda všetkým výrokom o vine, výrokom o treste, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, podal obžalovaný Ing. Q. odvolanie.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný uviedol, že skutkom ustáleným v bode 1/ rozsudku síce mal spoločným konaním s viacerými osobami v rozpore s právnym predpisom prechovávať tovar; do 31. decembra 2004 prechovávanie však trestné nebolo a výrok je v tejto časti vnútorne rozporný, nakoľko bolo ustálené, že jeho dodávatelia boli fiktívni a tovar mu nikdy nedodávali. Z toho dôvodu takýto tovar nemohol uvádzať do obehu bez kontrolných známkov na daňové účely. V tejto súvislosti zároveň uvádza, že povinnosť označovania spotrebiteľského balenia liehu kontrolnou známkou zaviedol až § 10 zákona č. 105/2004 Z .z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 01. mája 2004, ale skutok sa má týkať obdobia od roku 2000 až do 04. mája 2004, pričom jednotlivé konania navyše nie sú právne kvalifikované podľa právnych predpisov, vrátane znení Trestného zákona, účinných ku dňu týchto konaní. V trestnom práve hmotnom nie je prípustná analógia v neprospech obžalovaného, ako ani parafrázovanie popisu skutku, pričom neexistujúci tovar nemožno tak označiť, ako aj neoznačiť. Takým činom rovnako nemožno získať ani prospech veľkého rozsahu; keďže je vyčíslený z fiktívnych obchodov a aj jeho výška je len fiktívna.

Rovnako nie je v rozsudku súdu prvého stupňa uvedené, o ktorú konkrétnu alínu obsiahnutú v § 148c ods. 1 Tr. zák. ide. Objektom trestného činu uvedeného v príslušnej skutkovej podstate označenej v § 148c Tr. zák. je záujem štátu na kontrole tovaru, ktorý podlieha spotrebnej dani a zároveň na riadnom výbere takejto dane. Konanie obžalovaného uvedené v bode 1/ rozsudku nevykazuje znaky objektívnej stránky tohto trestného činu. Obžalovaný má takisto za to, že nenaplnil ani subjektívnu stránku tohto trestného činu, lebo nekonal v úmysle porušiť ani ohroziť záujem chránený zákonom. Súd mu kladie za vinu, že s MVDr. P., I., Ing. F. a P. (ktorého pred 04. májom 2004 vôbec nepoznal, ani sa s ním nestretol a to napriek tomu, že súd prvého stupňa na str. 94 odvolaním napadnutého rozsudku konštatuje opak) mali legalizovať nelegálne vyrobené alkoholické nápoje, pričom tieto nemožno podľa názoru obžalovaného legalizovať, nakoľko legalizácia nie je konaním uvedeným v skutkovej podstate žalovaného trestného činu a tým pádom nemôže naplňať jej objektívnu stránku. Navyše, skutočnosť, že malo ísť o nelegálne vyrobené alkoholické nápoje, nebola ničím preukázaná.

Trestný zákon v znení účinnom do 31. decembra 2005 pojmy ako „nelegálne vyrobené alkoholické nápoje“, „nelegálna distribúcia“, „nelegálna výroba“ ani „zlegalizovanie nelegálne vyrobených alkoholických nápojov“ či „nelegálne vyrobené zdroje“ vôbec neupravoval a preto obžalovaný svoje odsúdenie za takto opísaný skutok považuje za nezákonné, protiústavné a v rozpore s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Napadnutým rozsudkom bola takisto porušená zásada nullum crimen sine lege. Výrok súdu navyše trpí vnútornou rozpornosťou spočívajúcou v tom, že súd síce na jednej strane ustálil, že dodávatelia obžalovaného mu žiadne alkoholické nápoje nikdy nedodávali a súčasne mali byť tieto neexistujúce alkoholické nápoje vyrobené, pričom následne bez akýchkoľvek dôkazov uzavrel, že mali byť vyrobené nelegálne a na nezistenom mieste, čo sa logicky vzájomne vylučuje. Navyše, rozdielny režim platil v tom čase pre lieh dovezený zo zahraničia a lieh vyrobený v tuzemsku; prvostupňový súd sa pri odôvodnení výmery trestu riadil bez objasnenia tejto, pre konanie mimoriadne dôležitej skutočnosti tým, že obžalovaný porušil záujem štátu na kontrole pohybu tovaru, ktorá podlieha spotrebnej dani, DPH a ak bol tovar dovezený zo zahraničia aj clu, ale bez uvedenia právneho predpisu, podľa ktorého by tento tovar v tom čase bol podliehal clu. Nebolo zistené, kde bol predmetný tovar vyrobený, resp. či bol dovezený zo zahraničia alebo vyrobený v tuzemsku; preto nie je možné tovar podľa právnych predpisov aj právne posúdiť a je nutné aplikovať zásadu in dubio pro reo. Takisto nie je zrozumiteľný ani pojem nelegálne vyrobené zdroje, ktorý je podľa obžalovaného nezrozumiteľný. Nelegálne vyrobený alkohol, ktorý mu nikdy nebol dodaný, nemohol v dôsledku vnútorného logického rozporu predať; tvrdenie, že nelegálne vyrobený alkohol mal následne odpredávať spoločnosti N., ktorej spoločníkom a zároveň konateľom bol MVDr. P., ktorý si zároveň v roku 2002 a 2003 do účtovníctva s N. zahrňal účtovné doklady aj od fiktívnych dodávateľov spotrebiteľských balení liehu neobstojí, nakoľko firmy uvedené v rozsudku (F. - I., K. a spol., N.) mu spotrebiteľské balenia liehu nedodávali. Opis skutku spočívajúci v následnom odpredaní nelegálne vyrobených spotrebiteľských balení liehu (ktoré neexistovali) do sietí hypermarketov, veľkoskladov a k ďalším menším odberateľom, pričom obžalovaný spolu s MVDr. P. mali zabezpečovať legalizáciu nelegálne vyrobených alkoholických nápojov je neurčitý a zameniteľný.

Nesplňa teda náležitosti obsiahnuté v § 163 ods. 3 Tr. por.

P. nelegálne vyrobené alkoholické nápoje nemohol od N. nakupovať, keďže firma X. (patriaaca obžalovanému) od svojich dodávateľov uvedených v napadnutom rozsudku nikdy reálne alkoholické nápoje nekúpila. Kontrolné pásky použité na označenie spotrebiteľských balení liehu, ktoré boli zaistené pri prehliadkach nebytových priestorov, nemohla dodať firma X. patriaca obžalovanému; navyše, zákon č. 105/2004 Z. z., ktorý zaviedol povinnosť označovania alkoholických nápojov kontrolnými známami, nadobudol účinnosť až 01. mája 2004. Výška neoprávneného prospechu je vyčíslená z fiktívnych obchodov a preto je sama ako taká fiktívnou; v opise skutkov sú v dôsledku ich úpravy súdom prvého stupňa a nedostatočného zistenia skutkového stavu súdom prvého stupňa z logického hľadiska vnútorné rozpory. Opis konania obžalovaného nekorešponduje s právnou kvalifikáciou súdu ani s právnou vetou skutkovej podstaty trestných činov, za ktoré bol obžalovaný odsúdený. Totožnosť upravených skutkov so skutkami uvedenými v obžalobe nezostala zachovaná; súd odôvodnil, že medzi firmy, na ktoré obžalovaný spolu s MVDr. P. vyrábali fiktívne účtovné doklady, doplnil aj firmu Q. a C., čo je v rozpore s výrokom rozsudku, kde uviedol aj firmu F. (s. 2 a s. 23 rozsudku). Podľa názoru obžalovaného uvedené nemožno považovať za úpravu, ale za neprípustné rozšírenie skutku.

Súd prvého stupňa navyše podľa názoru obžalovaného dospel z vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd prvého stupňa navyše pochybil v tom, že nevykonal dôkaz výsluchom svedka Ing. P. metodika na správu dane z liehu a uspokojil sa s výsluchom svedkyne Ing. F., ktorá sa nevedela vyjadriť k trestným činom, ktorých sa mali menovaní dopustiť a s výpoveďou znalkyne Ing. D., ktorá nie je znalkyňou na spotrebné dane; pochybnosti o správnosti skutkových zistení súd neodstránil. Všeobecný záver súdu, že sa mal poznať aj s P. z vykonaného dokazovania nevyplýva a až do 04. mája 2004, kedy boli všetci obžalovaní vypočúvaní ho ani nepoznal a nekomunikoval s ním. Nikdy žiadnu firmu neodkúpil a nedosadil do nej ako konateľa žiadnu zaplatenú osobu; žiaden nelegálne vyrobený alkohol nepredával a ani predávať nemohol, čo vyplýva aj z vykonaného dokazovania, že žiadne alkoholické nápoje nenakupoval. Dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonal súd prvého stupňa o skutočnostiach nesúvisiacich so zákonnými znakmi skutkových podstát trestných činov, za ktoré ho odsúdil a ktorých znaky nenaplnil. V rozpore s právnym predpisom žiaden tovar do obehu bez kontrolných známk na jeho označenie na daňové účely neuvádzal, teda takým činom ani nemohol získať neoprávnený prospech. Súd prvého stupňa jeho konanie posudzoval podľa predpisu, ktorý v čase uskutočnenia jednotlivých skutkov ešte neexistoval.

Vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode 2/ odvolaním napadnutého rozsudku obžalovaný uvádza, že firmy uvedené v príslušnom výroku rozsudku nikdy alkoholické nápoje spoločnosti X., ktorej bol konateľom, nedodávali. Nebolo dokázané, že alkoholické nápoje, na zlegalizovanie ktorých boli tieto firmy použité, boli vyrobené nelegálne, pričom väčšina z dodávateľských firiem nebola platiteľom DPH, čo zakladá neurčitost' opisu skutku. Súčet hodnôt, o ktoré mala byť príjmová časť štátneho rozpočtu Slovenskej republiky znížená, je súčtom fiktívnych čísel. Niektoré dni podania daňových priznaní k DPH uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku (konkrétne na s. 14 alebo s. 95) sú uvedené nesprávne a v rozpore s dôkazmi, ktoré sú v spise, napr. č. l. 397, na ktorom je prezentačná pečiatka Daňového úradu Zvolen s dátumom 18. októbra 2002 a to napriek tomu, že vo výroku aj odôvodnení je uvedený dátum 17. október 2002. Navyše, vystavovanie fiktívnych faktúr nenaplnia ani jednu zo skutkových podstát trestných činov, za ktoré obžalovaného súd odsúdil; súd prvého stupňa navyše pochybil v tom, keď nevykonal dôkaz, ktorý navrhol obžalovaný, a to znalecké dokazovanie na vyčíslenie DPH vo firme PSF za všetky zdaňovacie obdobia, do ktorých spadajú skutky uvedené v obžalobe. Subjekty, ktoré túto daň pre účely trestného stíhania obžalovaného vyčísľovali neboli v opatrení, ktorými boli pribraté do konania poučené podľa § 144 ods. 1 Tr. por. a osoby, ktoré podávali vyjadrenia k jeho otázkam, neboli zapísané v zozname znalcov. Ak súd prvého stupňa uviedol, že obžalovaný bol povinný podnikateľ s náležitou starostlivosťou s odkazom jednak na § 135 ods. 1 a § 135a ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, neuviedol konkrétne ustanovenia; znenie § 135 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom do 31. decembra 2001 nemalo odseky a konateľom takúto povinnosť neukladalo; uvedenú povinnosť zaviedlo až ustanovenie § 135a ods. 1, avšak až s účinnosťou od 01. januára 2002. Takéto právne pochybenia v odôvodnení napadnutého rozsudku iste

neprispiievajú k jeho presvedčivosti; zároveň platí, že nie každé porušenie zákona je aj trestným činom. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný nenaplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a to najmä s poukazom na materiálnu stránku trestného činu, nakoľko trestnosť činu nemožno odôvodniť len jeho formálnymi znakmi.

Obžalovaný dodáva, že skutočnosť, že mal neoprávnené vo veľkom rozsahu uplatniť nárok na vrátenie DPH v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech, vyvracajú samotné zistenia súdu prvého stupňa a to, že k žiadnym zdaniteľným plneniam v skutočnosti nedošlo, a to ani na vstupe, ako ani na výstupe - vyčíslenie sumy, o ktorú mal obžalovaný znížiť príjmovú časť štátneho rozpočtu je teda len fiktívne. Navyše, podľa § 5 ods. 1 zákona č. 298/2002 Z. z. a contrario predmetom dane nie sú fiktívne plnenia; podľa § 7 ods. 1 cit. zákona a contrario základom dane nie sú ani fiktívne odplaty. Podľa § 13 citovaného zákona, zdaniteľné plnenie je uskutočnené pri predaji skutočného, nie fiktívneho tovaru dňom jeho dodania; keďže však nedošlo k žiadnemu reálnemu uskutočneniu zdaniteľného plnenia, obžalovanému nevznikla ani daňová povinnosť. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že obžalovaný si neoprávnené neuplatnil žiaden nárok na odpočet DPH na vstupe ani za rok 2001, ani za rok 2002 a vôbec sa teda nedopustil spáchania trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Z vykonaných dôkazov rovnako nevyplývajú žiadne skutočnosti o trestnej zodpovednosti obžalovaného a zistenia súdu nemajú žiadnu súvislosť s konaním, za ktoré ho odsúdil.

V konaní, ktoré rozsudku predchádzalo, došlo podľa obžalovaného k nasledovným procesným pochybeniam: o výsluchu vykonanom dňa 21. marca 2007 nebol vyzozumený obhajca obžalovaného; vyšetrovateľ sa obžalovaného ani nespýtal, či chce vypovedať v jeho neprítomnosti napriek skutočnosti že vedel, že obžalovaný má zvoleného obhajcu a kto je týmto obhajcom, nakoľko v spise bolo založené plnomocenstvo z 22. decembra 2006. V prípravnom konaní bolo takisto porušené jeho právo na obhajobu, keď obhajca obžalovaného JUDr. Ladislav Potocký, so sídlom advokátskej kancelárie Národná 26, Žilina, súdom dvakrát ustanovený 10. mája 2005 a 18. augusta 2005 obhajobu obžalovaného neprevzal, nikdy sa s obžalovaným nestretol a nevykonával s ním žiadnu poradu, ako sa má obhajovať. Obžalovaný ho navyše na uvedenej adrese nikdy nenašiel. Na žiadosti o odoslanie písomností, vzťahujúcich sa na trestnú vec obžalovaného ktoré mu podal zvolený obhajca obžalovaného podľa § 19 ods. 2 zásad výkonu advokácie JUDr. Ladislav Potocký nereagoval. V opatrení súdu z 27. januára 2006, ktorým súd prvého stupňa zrušil ustanovenie obhajcu JUDr. Ladislava Potockého, je uvedená adresa Žilina, Mydlárska 19. Obžalovaný rovnako namieta porušenie svojho základného práva na prejednanie veci bez zbytočných prietahov zakotveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Obžalovaný má takisto za to, že mu bol uložený neprímeraný trest s poukazom na výšku trestu uloženú ostatným spolupáchateľom, čo je podľa názoru obžalovaného vyjadrením „trestu“ za to, že neurobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. tak, ako urobili ostatní obžalovaní, nakoľko súd prvého stupňa obžalovanému sľúbil, že pokiaľ tak urobí, dostane tiež taký istý trest a nie navyše aj trest peňažný. Domnieva sa, že nemôže byť potrestaný za to, že využíva svoje základné práva, aj keď tým iste súdu navyšuje prácu. Uložený trest v dôsledku toho nenapĺňa požiadavku proporcionality, individualizácie a diferenciacie trestu v jeho neprospech, aj keď súd v odôvodnení napadnutého rozsudku cituje takéto zákonné ustanovenia trestného zákona.

Podľa obžalovaného súd odsudzujúc všetkých páchatel'ov neprihliadol na okolnosti prípadu, stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania jednotlivých obvinených, na ich pomery a možnosti nápravy; najmä neodôvodnil, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu. Ani z napadnutého rozsudku nevyplýva, že ak by sa obžalovaný aj vôbec dopustil trestného činu, k čomu uviedol svoje odvolacie dôvody, prispel by tak aj väčšou mierou k jeho spáchaniu. Pri uložení peňažného trestu súd nevykonával žiadne relevantné dokazovanie o majetkových pomeroch obžalovaného a uspokojil sa len s bezprostredným vyhlásením obžalovaného vykonanom na hlavnom pojednávaní, do ktorého ho navyše nútil predseda senátu súdu prvého stupňa a to, že jeho čistý mesačný príjem je 1.900,00 €, čo nie je pravda, nakoľko jeho hrubá mesačná mzda je 560,00 € a pracuje v zahraničí tak, že cestuje na pravidelné šesťtýždňové turnusy a následne sa zdržiava dva týždne doma. Pri zahraničných pracovných cestách poberá cestovné náhrady, ktoré však nemožno zahŕňať do čistej mesačnej mzdy, lebo tieto

pokrývajú jeho zvýšené náklady na týchto cestách, na ktorých ich aj spotrebuje. Súd navyše nevzal do úvahy ani skutočnosť, že počínajúc 13. novembrom 2017 obžalovaný splnil nárok na starobný dôchodok, ktorého výška mu nebude vypočítaná z cestovných náhrad, ale iba zo mzdy. Za týmto účelom navrhuje obžalovaný vykonať dokazovanie vyžiadanim potvrdenia od Sociálnej poisťovne o výške jeho budúceho dôchodku a od jeho zamestnávateľa oznámenie o výške jeho čistej mzdy. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný by peňažný trest nebol schopný zaplatiť; z toho dôvodu mu súd nemal peňažný trest uložiť, nakoľko by mu tým prakticky uložil náhradný trest odňatia slobody na 12 mesiacov.

Obžalovaný dodáva, že súd prvého stupňa mu takisto pri výmere trestu nedostatočne zohľadnil aj dĺžku konania, nakoľko od prvého stíhaného činu už uplynulo 18 rokov. Obvinenie mu bolo prvýkrát vznesené za totožný skutok uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru zo 04. mája 2004; uznesením sudcu Okresného súdu Banská Bystrica z 05. mája 2004, sp. zn. Tp 40/04 bol vzatý do väzby, ktorá mu začala plynúť 04. mája 2004 o 06:00 hodine.

Prokurátor Generálnej prokuratúry, Úradu špeciálnej prokuratúry následne uznesením z 15. júla 2004, sp. zn.: VII Gv 44/04 uznesenie o vznesení obvinenia zrušil a prepustil obžalovaného z väzby na slobodu. Vo väzbe bol teda obžalovaný nezákonne od 04. mája 2004 do 15. júla 2004, na čo súd prvého stupňa pri výmere trestu vôbec neprihliadol. Až následne bolo obžalovanému vznesené opakované obvinenie za totožný skutok. Za takéhoto stavu mal súd celkom upustiť od potrestania obžalovaného, nakoľko je jednak výška škody v oboch prípadoch len fiktívna, ako aj s poukazom na skutočnosť, že boli splnené podmienky na aplikáciu § 24 Tr. zák., teda šlo o trestný čin menšej nebezpečnosti pre spoločnosť, ktorého spáchanie oľutoval, prejavil účinnú snahu po náprave a vzhľadom na povahu trestného činu a na doterajší život obžalovaného bolo možné dôvodné očakávať, že už prejednanie veci súdom postačí na nápravu obžalovaného. Súd však svojím postupom neumožnil, aby dôveryhodná osoba, ktorá má na obžalovaného výchovný vplyv, ponúkla záruku za nápravu obžalovaného, čo by umožnilo uloženie trestu posúdiť ako nejaviace sa nevyhnutným. Uloženie ešte aj peňažného trestu nemožno podľa obžalovaného považovať (najmä v porovnaní s ostatnými obžalovanými) za také zmiernenie trestu z dôvodu neprímeranosti dĺžky konania, ktoré by bolo spôsobilé zbaviť ho postavenia obete podľa čl. 36 Dohovoru, keď prvostupňový súd výslovne uznal, že šlo o porušenie dohovoru, ale neuskutočnil dostatočnú nápravu, naopak, uložil obžalovanému najprísnejší (aj peňažný) trest. Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku je podľa názoru obžalovaného nepreskúmateľné, čím súd porušil právo obžalovaného na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj právo na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Na základe vyššie uvedeného obžalovaný Ing. Q. v súhrne navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania obžalovaného sám vo veci samej rozhodol tak, že napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušuje a obžalovaného oslobodzuje spod obžaloby; prípadne, aby preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a aby napadnutý rozsudok zrušil pre vady uvedené v § 321 ods. 1 písm. a/ až e/ Tr. por., a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak by doplnenie konania Najvyšším súdom Slovenskej republiky bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo ak by mohlo viesť k iným skutkovým záverom. Ak bude Najvyšší súd Slovenskej republiky názoru, že nové rozhodnutie možno urobiť len na podklade skutkového stavu, ktorý bude doplnený dôkazmi vykonanými pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky navrhuje, aby rozhodol sám rozsudkom vo veci; alternatívne, aby súd odmietol obžalobu a vec vrátil prokurátorovi, nakoľko ide o také závažné procesné pochybenie, ktorým bolo porušené základné právo obžalovaného na obhajobu zaručené v čl. 50 ods. 3 Ústavy SR, ako aj v čl. 6 ods. 1 písm. b/ Dohovoru.

Odvolanie obžalovaného Ing. Q. bolo 29. decembra 2017 doručené na vyjadrenie aj prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (č. l. 23747 spisu); tento sa k nemu však v súdom stanovenej lehote nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 20. júna 2018, sp. zn. 3To/1/2018 rozhodol podľa § 316 ods. 1 Tr. por. tak, že odvolanie obžalovaného Ing. Q. ako oneskorene podané odmietol.

Na podklade dovolania obžalovaného podaného proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. júna 2018, sp. zn. 3To/1/2018 rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd rozsudkom z 05. septembra 2018, sp. zn. 1TdoV/7/2018 tak, že dovolaním napadnuté uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zrušil a Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu opätovne prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo aj „odvolací súd“) na podklade odvolania podaného obžalovaným podľa § 317 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 388 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, majúc na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie je prípustné (§ 306 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) a včas (§ 309 ods. 1 Tr. por.), pričom zistil, že podané odvolanie je potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

Po vykonanom prieskume, nezistiac také odvolaním nevytýkané chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania dospel najvyšší súd k záveru, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí žiadnymi podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd konštatuje, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Tr. por., náležitého zistenia skutkového stavu veci - § 2 ods. 10 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 Tr. por. a rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por. Súd prvého stupňa teda dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Súd prvého stupňa v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie (§ 2 ods. 10 Tr. por.). Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne (§ 2 ods. 12 Tr. por.). V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a tiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Najvyšší súd poznamenáva, že pokiaľ súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., najvyšší súd ako súd odvolací nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by prípadne sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle zákonných ustanovení. Navyiac, v prejednávanej veci odvolací súd nezistil žiadne relevantné dôvody na to, aby zabezpečené a riadne vykonané dôkazy hodnotil s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom ako dôkazy hodnotil súd prvého stupňa.

Osobitne k odôvodneniu odvolaním napadnutého rozsudku považuje najvyšší súd za potrebné úvodom vo všeobecnosti uviesť, že ťažisko presvedčivosti rozsudku spočíva práve v jeho odôvodnení. Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Trestný poriadok síce v citovanom ustanovení kladie na formálnu stránku odôvodnenia rozsudku „len“ požiadavku stručnosti, avšak z materiálneho kontextu predmetného ustanovenia vyplýva, že každý výrok rozsudku musí byť zároveň odôvodnený aj presvedčivo, pričom zároveň musí byť zachovaná zákonná podmienka preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Len spravodlivý a presvedčivý rozsudok môže totiž splniť jednak účel trestného konania vyjadrený v § 1 Tr. por., ako aj súčasne niesť výchovný účinok na páchatel'a trestného činu i na ostatných členov spoločnosti.

Najvyšší súd má s poukazom na vyššie uvedené za to, že v rámci vedeného prvostupňového konania boli dôkazy vykonané v rozsahu nevyhnutnom pre spoľahlivé zistenie vyššie uvedených skutkov. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného, ktorá je v podstate premietnutá do obsahu jeho odvolania a to z dôvodu, že súd rozhodol uznesením vyhláseným podľa § 252 ods. 3, ods. 3 Tr. por. na hlavnom pojednávaní z 30. marca 2016 o konaní v jeho neprítomnosti, nakoľko obžalovaný Ing. Q. výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

V súhrne najvyšší súd dospel k jednoznačnému záveru, že súd prvého stupňa vykonal zákonom predpísaným spôsobom dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie a na jeho základe dospel k správny záverom, ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku zároveň náležite odôvodnil. V intenciách zákonného ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. dospel k správny záveru, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané a dokázané, že predmetné skutky, ktoré boli obžalovanému Ing. Q. kladené za vinu sa stali a naplnili zákonné znaky; preto obžalovaného v konečnom dôsledku uznal vo výroku 1/ rozsudku vinným zo spáchania trestného činu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 148c ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 a v bode 2/ výroku rozsudku vinným zo spáchania trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Dôkazy obžalovaného Ing. Q. jednoznačne zo spáchania predmetných trestných činov usvedčujú. Navyiac, súd prvého stupňa vo veci nariadil mimoriadne rozsiahle dokazovanie pozostávajúce okrem iného aj zo 177 (stosedemdesiatich siedmich) zvukových záznamov telekomunikačnej prevádzky z obdobia od 23. apríla 2003 až 04. mája 2004, znaleckého dokazovania (pozostávajúceho z 10 (desiatich) znaleckých posudkov), dôkazov získaných prostredníctvom prehliadok iných priestorov, prehliadok bytových a nebytových priestorov a domových prehliadok, ako aj vykonaním súčinnosti s inými orgánmi štátnej správy (daňové úrady a colné úrady, obvodné úrady) a i.

Napriek tomu, že dôkaznú silu vyplývajúcu z jednotlivých dôkazných prostriedkov nie je možné prakticky merať s poukazom na početnosť zhromaždených dôkazov (argumenta ponderantur, non numerantur), v posudzovanej veci sa najvyšší súd stotožnil s právnymi závermi súdu prvého stupňa. Obsiahlosť dôkaznej matérie pre podklad na rozhodnutie získanej z príslušných dôkazných prostriedkov vykonaných vo veci len podčiarkuje správnosť ustáleného skutkového stavu zo strany súdu prvého stupňa, pričom rovnakou mierou zvýrazňuje jeho úroveň presvedčivosti. Argumentáciu obžalovaného vo vzťahu k údajným logickým rozporom v odvolaní napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa, vyplývajúcu z ním podsúvanej „fiktívnosti“ vyčíslenej škody, resp. nemožnosti subsumpcie jeho konania pod akúkoľvek skutkovú podstatu trestného činu je v nadväznosti na uvedené preto nutné považovať za zjavne účelovú, tendenčnú a založenú na zväčša skutkovo nesprávnych a rýdzo subjektívnych úvahách.

Skutočnosť, že obžalovaný Ing. Q. zabezpečoval legalizáciu nelegálne vyrobených alkoholických nápojov dodávaných v spotrebiteľských baleniach aj tým, že v spoločnosti N., sa s MVDr. P. podieľal na výrobe niektorých fiktívnych účtovných dokladov, faktúr, výdavkových a príjmových pokladničných dokladov, dodacích listov od firiem: N., E., K., Ing. F., K., J., Z., IZ., J., nepochybne z vykonaného dokazovania vyplýva; je tomu tak pri skúmaní jednotlivých dôkazov, ako aj pri ich vyhodnotení v

súhrne.

Pokiaľ ide o výrok o vine, argumentácia súdu prvého stupňa vychádza z axiómy, že v posudzovanej veci ani jeden z dôkazných prostriedkov sám o sebe by neobstál v úlohe jediného usvedčujúceho dôkazu. S poukazom na vyššie uvedené bolo v priebehu trestného konania nepochybne preukázané, že obžalovaní Ing. Q., MVDr. P., I., Ing. F. a P. sa navzájom poznali, komunikovali spolu o spoločnom obchode s nelegálne vyrobeným alkoholom a o zaobstarávaní spoločností, na ktoré vystavovali faktúry a ostatné účtovné doklady za dodávky alkoholických nápojov v spotrebiteľskom balení, v skutočnosti však s týmito firmami nikdy neobchodovali, tieto firmy im len poskytovali krytie, a to tak, že buď zneužili údaje o týchto firmách (názov spoločnosti, adresa, IČO, DIČ, vložka v OR) alebo také firmy odkúpili a dosadili za konateľov zaplatené osoby, predstierali, že od týchto firiem nakupovali alkohol, a túto činnosť vyvíjali za účelom predaja nelegálne vyrobeného alkoholu do obchodnej siete. V rámci zisťovania skutkového stavu ustáleného do podoby citovanej v predchádzajúcej vete súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Výsledky dokazovania v tomto smere sú teda v príkrom rozpore s verziou prezentovanou obžalovaným; jeho odvolacie námietky uvedené v časti odvolania považoval najvyšší súd za nesprávne a prezentované z hľadiska jeho subjektívneho pohľadu; preto ich ako také nemohol reflektovať.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie otázky, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, ktoré ostali sporné, alebo ktoré sú nevyhnuté na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, preskúmaného v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvorí jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery súdu prvého stupňa a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku; inak povedané, predmetné skutky sa stali tak, ako to správne zistil a ustálil na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa.

Najvyšší súd preto odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil, a s osobitným zreteľom na odvolateľom uplatnené námietky nad rámec už uvedeného dodáva:

Obžalovaný namietal, že o výsluchu vykonanom dňa 21. marca 2007 nebol vyrozumený obhajca obžalovaného, pričom vyšetrovateľ sa obžalovaného ani nespýtal, či chce vypovedať v jeho neprítomnosti napriek skutočnosti že vedel, že obžalovaný má zvoleného obhajcu a kto je týmto obhajcom. Rovnako mal za to, že v prípravnom konaní obhajca obžalovaného JUDr. Ladislav Potocký, so sídlom advokátskej kancelárie Národná 26, Žilina, súdom dvakrát ustanovený 10. mája 2005 a 18. augusta 2005 obhajobu obžalovaného neprevzal, nikdy sa s obžalovaným nestretol a nevykonával s ním žiadnu poradu, ako sa má obhajovať. Obžalovaný ho navyše na uvedenej adrese nikdy nenašiel. Na žiadosti o odoslanie písomností, vzťahujúcich sa na trestnú vec obžalovaného ktoré mu podal zvolený obhajca obžalovaného podľa § 19 ods. 2 zásad výkonu advokácie JUDr. Ladislav Potocký nereagoval. V opatrení súdu z 27. januára 2006, ktorým súd prvého stupňa zrušil ustanovenie obhajcu JUDr. Ladislava Potockého, je uvedená adresa Žilina, Mydlárska 19. S poukazom na vyššie uvedené obžalovaný dôvodí, že bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu.

V spojení s konštatovaním súdu na str. 23 odvolaním napadnutého rozsudku je však potrebné dodať, že obžalovaný Ing. Q. na hlavnom pojednávaní nielen využil svoje právo nevypovedať, ale takisto tak prokurátor, ako ani obhajca obžalovaného Ing. Q. nenavrhlí čítať zápisnice o skorších výpovediach obžalovaného, čím súd nepristúpil k ich čítaniu na hlavnom pojednávaní konanom 23. októbra 2017.

S poukazom na § 2 ods. 19 Tr. por., súd na hlavnom pojednávaní prihliadol len na dôkazy pred týmto

súdom aj skutočne vykonané. Uvedené vyjadruje zásadu bezprostrednosti trestného konania, ktorá vyžaduje, aby sa súd osobne oboznámil so všetkými dôkazmi, ktoré sú podkladom pre rozhodnutie a súčasne vylučuje, aby prihliadal na také dôkazy, ktoré v konaní pred súdom vykonané neboli. Z uvedeného vyplýva, že teda logicky nemohlo dôjsť k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu (a už vôbec nie zásadným spôsobom), nakoľko súd prvého stupňa v odvolaní napadnutom rozsudku na skoršie výpovede obžalovaného neprihliadol.

Najvyšší súd dodáva, že porušenie práva na obhajobu síce je podstatnou chybou konania zakladajúcou navyše aj dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.; nie je ním akékoľvek (resp. každé) porušenie práva na obhajobu, ale len porušenie tohto práva „zásadným spôsobom“. Pri posudzovaní, či v danom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, sú dôležité konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach. Inak povedané, podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli okrem iného objasnené aj všetky skutočnosti svedčiacie v prospech obvineného, a aby sa na ne v konaní a pri rozhodovaní prihliadalo.

Nakoľko v uvedenom prípade došlo k splneniu predpokladov citovaných v predchádzajúcom odseku, súd odvoláciu námietku obžalovaného vo vzťahu k ním predpokladanému porušeniu práva na obhajobu ako nedôvodnú neakceptoval. Najvyšší súd sa rovnakými úvahami správal aj pri vyhodnotení ostatných námietok obžalovaného vo vzťahu k ním namietanému procesnému postupu ustanovenia obhajcu; púha písárska chyba pri ustanovovaní obhajcu obžalovanému v žiadnom prípade nepredstavuje podstatné porušenie práva obžalovaného na obhajobu a to obzvlášť za situácie, keď súd prvého stupňa v konaní dôsledne a presne objasnil všetky skutočnosti svedčiacie v prospech obžalovaného a prihliadol na ne v rozhodnutí vo veci, čo sa okrem iného premietlo aj do výmery trestu uloženého odvolaním napadnutého rozsudku.

Čo sa týka námietky obžalovaného ohľadom nesprávnej aplikácie iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktoré je obsiahnuté v skutkovej vete trestného činu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 148c ods. 1 a nasl. Tr. zák., musí najvyšší súd zároveň uviesť, že základná skutková podstata predmetného trestného činu pozostáva z takého konania, ktorým páchatel s kontrolnými známkami, kontrolnými páskami alebo inými kontrolnými technickými opatreniami na označenie tovaru na daňové účely alebo na iné účely ustanovené zákonom nakladá v rozpore s právnym predpisom v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, alebo kto v rozpore s právnym predpisom prechováva alebo uvádza do obehu tovar bez kontrolných znáмок, kontrolných pásek alebo bez iných kontrolných technických opatrení na jeho označenie na daňové účely alebo na iné účely ustanovené zákonom. Toto ustanovenie umožňuje okrem iného vyvodiť trestnú zodpovednosť voči tomu, kto nakladá s kontrolnými známkami, kontrolnými páskami a inými kontrolnými technickými opatreniami na označenie tovaru. Na tomto mieste je potrebné upriamiť pozornosť na význam a účel použitia „kontrolnej známky“ a „kontrolnej pásky“, ktoré sú z hľadiska účelu ich použitia totožné, ide len o iné pomenovanie. V zmysle aktuálnej právnej úpravy slovenská kontrolná známka i kontrolná páska sú, resp. v prípade pásky bola určená na označenie spotrebiteľského balenia, ktoré spĺňa ostatné náležitosti určené osobitným zákonom.

Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvého stupňa za takýto predpis upravujúci „kontrolnú známku“ považoval zákon č. 105/2004 Z. z. o spotrebnej dani z liehu. Uvedený postup je správnou aplikáciou iného právneho predpisu, avšak v tejto súvislosti je potrebné v totožnom kontexte dodať, že obžalovaný Ing. Q. spolu s vo výroku 1/ rozsudku uvedenými osobami nelegálne vyrobené alkoholické nápoje legalizoval už od presne bližšie časovo neidentifikovaného okamihu v roku 2000 až do 04. mája 2004. Táto legalizácia prebiehala jednak prostredníctvom nákupu spotrebiteľských balení liehu do účtovníctva spoločnosti odhliadnuc od skutočnosti, že predajcovia spotrebiteľských balení nikdy spotrebiteľské balenia liehu spoločnosti X. nedodávali. Označovanie kolkovými známkami, ktoré boli, ako sa v priebehu dokazovania pred súdom prvého stupňa správne s poukazom na vyššie citované úvahy najvyššieho súdu ustálilo, falzifikátmi, následne prebiehalo po nákupe nelegálne vyrobeného liehu v spotrebiteľských baleniach firmou B., IČO: XXX XX XXX.

V tejto súvislosti nie je možné prisvedčiť argumentácii obžalovaného, podľa ktorej vo všeobecnosti súd prvého stupňa posúdil naplnenie kvalifikačného znaku skutkovej podstaty „nakladania s tovarom v rozpore s právnym predpisom“ ako porušenie právneho predpisu, ktorým bol v odvolaní napadnutom rozsudku podľa neho nesprávne označený zákon č. 105/2004 Z. z. o spotrebnej dani z liehu, ktorý nadobudol účinnosť až 01. májom 2004. Do roku 2004, kedy bola prijatá v predošlej vete citovaná právna úprava, reguloval povinnosť označovania spotrebných balení liehu zákon č. 229/1995 Z. z. o spotrebnej dani z liehu, ktorý upravoval rovnako ako predmet dane lieh vyrobený v tuzemsku, ako aj lieh dovezený zo zahraničia. Obžalovaný X. skutok ustálený v bode 1/ rozsudku páchal až do 4. mája 2004, teda až do účinnosti zákona č. 105/2004 Z. z. Týmto zákonom bol predchádzajúci zákon č. 229/1995 Z. z. zrušený, preto konanie obžalovaného bolo posúdené ako porušenie právneho predpisu platného v čase, kedy obžalovaný ukončil páchanie trestnej činnosti.

K citovanému zákonu najvyšší súd uvádza, že podľa § 10 ods. 1 až 3 citovaného zákona platiteľ, ktorý vyskladňuje spotrebiteľské balenie liehu zatriedeného podľa číselného kódu colného sadzovníka do skupiny 2207 alebo 2208, je povinný každé spotrebiteľské balenie liehu pri vzniku daňovej povinnosti označiť kontrolnou páskou. Kontrolná páska je páska určená na označovanie spotrebiteľského balenia liehu, ktorý je vyrobený v tuzemsku alebo dovezený do tuzemska. Spotrebiteľské balenie liehu je uzatvorený obal, ktorý vyhovuje spôsobu označovania podľa osobitného predpisu a ktorý je naplnený liehom na konzumáciu. Podľa § 10 ods. 7 citovaného zákona, neoznačené spotrebiteľské balenie liehu je také spotrebiteľské balenie liehu, ktorého označenie nezodpovedá spôsobu označenia podľa osobitného predpisu; predaj neoznačeného spotrebiteľského balenia liehu je zakázaný.

Z uvedeného je teda zrejmé, že súd prvého stupňa správne označil právny predpis, ktorý je priamou súčasťou trestnoprávnej úpravy obsiahnutej v § 148c ods. 1 a nasl. Tr. zák. Tento iný právny predpis predstavuje právne-kvalifikačný moment, rovnako ako ostatné také momenty vyjadrené v označenom ustanovení Trestného zákona, ktorý je okrem iného premietnutý aj do skutkovej vety obsiahnutej v rozsudku.

Skutková veta obsahuje popis skutku (činu) tak, aby zodpovedal trestnoprávnej kvalifikácii, čo je podmienené (aj) správnou aplikáciou súvisiacich predpisov. Aj v prípade, ak by prvostupňový súd nesprávne uviedol súvisiaci právny predpis, vo vzťahu k takým predpisom je však relevantné odôvodnenie rozsudku; je potrebné dodať, že toto nie je rozhodujúcim faktorom zaťažujúcim rozsudok vadou odôvodňujúcou jeho zrušenie (odôvodnenie môže byť nesprávne, aj keď je aplikácia správna). Toto pochybenie môže zhojiť a na pravú mieru uviesť súd vyššieho stupňa, ktorý rozhoduje o opravnom prostriedku; nesprávny údaj o právnom predpise v skutkovej vete výroku rozsudku nie je chybou, ktorá by vyvolávala potrebu zrušenia rozhodnutia (obdobne napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. decembra 2014, sp. zn. 2To/8/2014). Tento postup sa netýka preskúmaného prípadu.

Uvedené je možno obdobne aplikovať aj na obžalovaným v odvolaní namietané pochybenie obsiahnuté v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku, ktoré má spočívať v tom, že obžalovaný mal podľa názoru súdu prvého stupňa podnikat' s náležitou starostlivosťou s odkazom jednak na § 135 ods. 1 a § 135a ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“) a to napriek tomu, že uvedené ustanovenia OBZ boli zavedené až s účinnosťou od 01. januára 2002. Podľa § 135 OBZ v znení účinnom do 31. decembra 2001 je jednoznačné, že konateľ bol aj v tom čase povinný zabezpečiť riadne vedenie predpisanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti, o čom nad rámec už prezentovanej argumentácie uvedenej v odôvodnení uviedol aj súd prvého stupňa. Prípadné nesprávne uvedenie právneho predpisu (aj to zanedbateľnej závažnosti) nezakladá v žiadnom prípade takú vadu, ktorá by podmieňovala zrušenie odvolaní napadnutého rozsudku.

K námietke obžalovaného Ing. Q., že súd na verejnom zasadnutí o predbežnom prejednaní obžaloby dňa 21. decembra 2015 odmietol v nadväznosti na návrh obžalovaného Ing. Q. podaného prostredníctvom

jeho obhajcu vypočúť ako svedka Ing. P. - metodika na správu dane z liehu najvyšší súd uvádza, že v kontexte obsahu § 168 ods. 1 Tr. por. je obzvlášť podstatného významu sila argumentácie odsudzujúceho rozsudku spočívajúca v dôslednom vysvetlení, prečo súd neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, respektíve ktoré považoval za nepresvedčivé, nevierohodné alebo ktoré dôkazy ich vyvracajú, resp. spochybňujú. Povinnosťou súdu je však aj náležité vysvetlenie, prečo nevyhovел návrhom na vykonanie ďalších dôkazov prednesených či už obžalovaným, jeho obhajcom, ako aj prokurátorom, prípadne inou stranou trestného konania. V opačnom prípade by sa úplne nevyrovnal s obhajobou obžalovaného a porušil by tak nielen svoje zákonom uložené procesné povinnosti obsiahnuté v § 168 ods. 1 Tr. por., ale zároveň aj právo obžalovaného na obhajobu uvedené v § 2 ods. 9 Tr. por.

Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa však vyslovene akcentuje, prečo súd prvého stupňa nevyhovел návrhu obžalovaného na vykonanie dôkazu - výsluchu svedka Ing. P. a to z dôvodu, že k problematike spotrebnej dane z liehu už vypovedali svedkyňa Ing. F., ako aj znalkyňa Ing. Iveta Sedláková, ktorá vo veci navyše vypracovala obsiahly znalecký posudok (str. 94 odvolaním napadnutého rozsudku). Príbratie ďalšieho znalca by teda v konečnom dôsledku len predĺžilo beztak značne dlhšiu dobu trvajúce trestné stíhanie obžalovaného, pričom by sa zároveň javilo vzhľadom na už vyššie podrobnejšie opísané dôkazné prostriedky ako nadbytočné.

Obžalovaný X. aj v rámci odvolacieho konania navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedka Ing. P. a príbratím znalca na vyčíslenie dane z pridanej hodnoty.

Odvolací súd môže na verejnom zasadnutí konanie doplniť dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť, ale takýto postup odvolacieho súdu je na mieste, ak odvolacie konanie ukazuje na možnosť iného rozhodnutia po doplnení dokazovania a tým aj na potrebu zrušenia celého napadnutého rozsudku, alebo jeho časti.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie navrhnuté obžalovaným, preto jeho návrh na verejnom zasadnutí odmietol a v ďalšom v tomto smere poukazuje na dôvody prvostupňového rozsudku.

Súd prvého stupňa postupoval tak, aby náležite zistil skutkový stav v rozsahu nevyhnutom pre rozhodnutie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., pričom zároveň rešpektoval aj objektívne faktory vplývajúce na dĺžku konania, a to najmä rozsiahlosť a zložitosť dokazovania v úzkej spätosti s právami obžalovaného Ing. Q. na obhajobu. Nemožno sa teda stotožniť s námietkou obžalovaného, že by uvedené neakceptovanie návrhu na vykonanie dokazovania zaťažilo odvolaním napadnutý rozsudok prvého stupňa vadou opodstatňujúcou jeho zrušenie, respektíve prípadnú zmenu. Najvyšší súd dodáva, že ak by aj bolo pravdou, že osoby podávajúce v konaní odborné vyjadrenia neboli zapísané v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedenom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, platná a účinná relevantná právna úprava vo vzťahu ku kvalifikácii osoby podávajúcej odborné vyjadrenie *expressis verbis* nevyžaduje, aby táto bola zapísaná v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov; absencia jej prípadného zápisu v uvedenom zozname je pre účely trestného konania irelevantná.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného týkajúcich sa neprimeranosti uloženého trestu najvyšší súd uvádza, že súd prvého stupňa sa pri určení druhu a výšky uloženého trestu spravoval príslušnými ustanoveniami Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, v spojení s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012 č. 428/2012 Z. z. (redukcia asperačnej zásady).

Súd prvého stupňa v čase svojho rozhodovania správne vyhodnotil aj majetkové pomery obžalovaného, v súvislosti s uloženou výškou peňažného trestu. Podmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému za súčasného použitia zmierňovacieho ustanovenia § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. pokladá najvyšší súd za zákonný a spravodlivý, a to najmä s poukazom na skutočnosť, že v predmetnom prípade trestné konanie trvalo neprimerane dlho, čím bolo porušené právo obžalovaného na prejednanie veci v primeranej lehote bez zbytočných priťahov. Súd prvého stupňa správne zohľadnil

všetky tri základné kritériá - právnu a faktickú zložitost' veci, správanie účastníka konania a spôsob akým súd vo veci postupoval.

Zároveň je nutné v tomto kontexte zdôrazniť, že súd prvého stupňa sa takisto vysporiadal aj s okolnosťami prípadu majúcej podstatný význam pre uloženie výmery trestu v spojitosti s rešpektovaním práva obvineného na spravodlivý proces obsiahnutom v čl. 6 ods. 1 Dohovoru, a to dĺžku trestného konania (od spáchania trestných činov uplynulo už viac ako 12 rokov) ktorá nebola zavinená samotným obžalovaným. Preto správne uviedol, že bolo na mieste použitie mimoriadneho zmiernovacieho ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. a uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom s obmedzením uvedeným v ustanovení § 40 ods. 5 Tr. zák., pričom takisto dodal, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody po tak dlhej dobe od spáchania trestných činov, keď je navyše preukázané, že obžalovaný nepokračuje v páchaní trestnej činnosti a vedie riadny život, by nebolo v súlade s účelom trestu vyjadreným v ustanovení § 23 ods. 1 Tr. zák.

S týmto odôvodnením sa najvyšší súd takisto stotožňuje a konštatuje, že s poukazom na jeho úplnosť, presvedčivosť a vecnú správnosť nemožno akceptovať odvolacie námietky obžalovaného ohľadom neprímeranosti výmery uloženého trestu. Zastavenie trestného stíhania pre neúmernú dĺžku trestného konania z dôvodu uvedeného v § 11 ods. 1 písm. h/ Tr. por. s poukazom na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v posudzovanom prípade neprichádza do úvahy, nakoľko k takémuto postupu žiadna medzinárodná zmluva Slovenskú republiku nezaväzuje; neúmernú dĺžku konania môže súd zohľadniť pri výmere trestu a tak poskytnúť dotknutej osobe spravodlivé zadosťučinenie. Na druhej strane treba konštatovať, že i keď judikatúra najvyššieho súdu vo všeobecnosti nevyklučuje ani rozhodnutie o zastavení trestného stíhania z dôvodu extrémne dlho trvajúceho konania, v predmetnej trestnej veci obžalovaného najvyšší súd dospel k záveru, že takýto postup nie je odôvodnený. Mierny podmienený trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený je trestom, ktorý predstavuje dostatočne adekvátnu kompenzáciu za porušenie jeho práva na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov. Takto vymeraný trest nie je v žiadnom prípade neprímeraný; navyiac, vzhľadom na zákaz reformatio in peius neprichádzalo do úvahy sprísnenie takto uloženého trestu ani teoreticky.

K námietke obžalovaného vo vzťahu k primeranosti uloženého peňažného trestu najvyšší súd uvádza: odvolací súd na verejnom zasadnutí v rámci odvolacieho konania doplnil dokazovanie vzťahujúce sa k výroku o uloženom peňažnom treste. Na základe odvolacej námietky obžalovaného, že v súčasnej dobe je už dôchodca a poberá starobný dôchodok vo výške 380,30 Eur mesačne, si súd vyžiadal stanovisko Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava.

Z vyjadrenia Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný Ing. X. je poberateľom starobného dôchodku, ktorý mu bol priznaný 13. novembra 2017 a v súčasnej dobe je mu vyplácaný vo výške 384, 30 Eur mesačne.

Navyiac odvolací súd zistil z vyjadrenia Sociálnej poisťovne a.s. a tiež od pracovníčky personálneho oddelenia p. F., že pracovný pomer obžalovaného X. vo firme T. skončil 28. februára 2019 z dôvodu zániku firmy.

Na základe zistených skutočností odvolací súd akceptoval odvolaciu námietku obžalovaného, že peňažný trest uložený súdom I. stupňa vo výške 12.000,- Eur by bol pre neho likvidačný a v podstate by znamenal, pre jeho nevyožiteľnosť, že obžalovaný by musel vykonať náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Postupom podľa § 321 ods.1 písm. e/, ods. 3 Trestného poriadku preto odvolací súd na základe odvolania obžalovaného, rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 23. októbra 2017, sp. zn. PK - 2T/27/2014 zrušil vo výroku o peňažnom treste, zrušil aj s ním spojené čiastkové výroky vzťahujúce sa k výroku o peňažnom treste.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému Ing. X. uložil podľa § 53 ods.1 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Tr. zák.), s prihliadnutím na § 54 ods. 1, 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 1 000,- Eur (slovom: tisíc eur).

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) mesiac.

Ďalej najvyšší súd len v stručnosti poznamenáva, že ak obžalovaný dôvodí, že bol v rámci prípravného konania určitý čas vo výkone väzby nezákonne, nič nebráni tomu, aby z uvedeného titulu eventuálne žiadal o odškodnenie, resp. náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla prípadným nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia alebo o vzatí do väzby. Za týmto účelom mu právny poriadok Slovenskej republiky umožňuje domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom využitím zodpovedajúcich ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Najvyšší súd s odkazom na vyššie uvedené právne úvahy považoval rozsudok súdu I. stupňa za nesprávny len vo výroku o peňažnom treste, túto nesprávnosť napravitel tak, že nesprávny výrok zrušil a sám vo veci rozhodol. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné a preto rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.